

Szirmai István fogadta M. Solohovot

Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára szerdán fogadta Mihail Solohovot, valamint P. I. Majackij-t, a vesenszkajai járási pártbizottság első titkárát. A szívélyes, baráti hangulatú beszélgetésen részt vett Dimény Imre és Pujá Frigyes, a KB osztályvezetői és Garamvölgyi József, a KB osztályvezető-helyettese. Jelen volt G. A. Gyenyiszov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete. (MTI)

Komócsin Zoltán látogatása Szabolcs megyében

Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Népszabadság főszerkesztője szerdán látogatást tett Szabolcs-Szatmár megyében.

A délelőtti órákban megtekintette a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajával kitüntetett mátészalkai vasúti csomópontot.

Budapesti veteránküldöttség Szegeden

Tegnap, szerdán délelőtt vendégeket fogadtak Szegeden: 11 órakor érkezett meg a budapesti munkásmozgalmi veteránokból 23 tagú küldöttsége.

A vendégeket Tombácz Imre, a Hazafias Népfrent Szeged városi bizottságának alelnöke és Farkas Istvánné, a Nótanács szegedi bizottságának titkára köszöntötte. A szívélyes fogadtatást Szebenyi Józsefné, a veteránokhoz igazgatója köszöntötte meg, s átadta a magukkal hozott ajándékokat, a díszes, vörös bőrkötésű emlékkönyvet Tombácz Imrénék. A budapesti nótanács üdvözlését Acs Józsefné tolmácsolta.

Az üdvözlések után szívélyes baráti beszélgetés kezdődött a budapesti és a szegedi veteránok között. A vendégek közül többen, mint Molnár Etelka, Szabó Bálint, Szenegácsnik János is, Szegeden kezdte az illegális harcot. Többen közülük kommunista tevékenységük miatt, a szegedi Csillag börtönben szenvedtek.

Öt-hat elég lenne

Volt, nincs pékinas. S nemcsak azért nincs, mert ma már nem inasnak nevezünk az ipari tanulókat, hanem mivel évek óta senki sem jelentkezik Szegeden ebben a szakmába. Az idén teszi le a szakmunkásvizsgát a sütőipari vállalat egyetlen harmadéves tanulója, Keringer Péter, s azután még ha az idén lesz is új első éves, két évig nem tudnak saját nevelésű szakemberhez jutni.

Miért nincs kedvük a fiataloknak ehhez a pályához? Talán azért, mert éjszakai munkában is kell dolgozni? Vagy amiért kevés a szabad idő, s a foglalt még a vasárnap délután is. Lehet, bár nem egyetlen olyan szakma a sütőipar, ahol a szokásosnál kötöttebb a szabad idő. S ha e nehézségek miatt idegenkednének tőle, akkor az lenne a természetes, hogy az ifjú szakmunkások még más pálya után néznének. De nem néznek.

A vállalati statisztikából egészen 1959-ig visszamenően kimutatható, hogy a levezigázott ipari tanulók alig egy-két kivételtől eltekintve hűsögesen kitartanak választott szakmájuk mellett. Tehát nem tartják különösen terhesnek a nehézségeket, hivatásnak érzik munkájukat.

Inkább talán az a baj, hogy az iskolából kikerülő

Támaszkodjanak a tanácsok a társadalom városszeretetére

Négy megye városi népfrentbizottsági vezetőinek tapasztalatcseréje Szegeden

Szegeden tegnap, szerdán a népfrent városi bizottságának székházában négy megye: Csongrád, Bács-Kiskun, Békés és Szolnok városainak népfrentbizottsági vezetői tapasztalatcserét tartottak a népfrent alkotmányjogi és várospolitikai munkájáról, feladatairól. A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa által kezdeményezett megbeszélésen részt vett Nyéki Ferenc, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának munkatársa, Matuz László, a népfrent budapesti bizottságának titkárhelyettese és Gaál Jenő, a népfrent budapesti bizottsági bizottsága várospolitikai akcióbizottságának képviselője.

Vitaindító előadást a témáról Hofgesang Péter, a népfrent Szeged városi bizottságának titkára tartott. Ismertette a népfrent Szegeden végzett alkotmányjogi és várospolitikai munkáját, s

az ezekkel összefüggő további teendőket. Kiemelte — és erre is utaltak a felszólalók —, hogy erősödő szocialista demokratizmusunk keretében tartozik mind a alkotmányjogi, mind a várospolitikai tevékenység. A helyi tanácsoknak, az államhatalom szerveinek tagjai a dolgozó emberek érdekeit érvényesítik területi tevékenységükben. A népfrent közéleti tényező és útján is felszínre kerülnek a lakosság észrevételei, javaslatai.

A vitában — sorrendben — felszólalt: Gáspár Mihály (Szentes), Lovas István (Csongrád), Csuri Ferencné (Kecskemét), Veres Mihály (Hódmezővásárhely), Petrich István (Baja), Kendra János (Békéscsaba), Matuz László, Gaál Jenő, Németh Lajosné (Hódmezővásárhely) és Nyéki Ferenc.

A tanácskozás megállapította, hogy a népfrent várospolitikai tevékenységéhez a párt és a kormány politikája helyi megvalósításának segítése adja az alapot. A várospolitikai munka — amelynek végrehajtója és felelőse a helyi tanács — a város egész életét átfogja. Eppen ezért igen fontos, hogy több tartalommal telítődjen a várospolitikai tevékenységben a népfrent és az államhatalom helyi szerveinek a kapcsolata. A városok életét, fejlődését érintő kérdésekben a népfrent akcióbizottságainak, a tanácsai állandó bizottságoknak és szakigazgatási szerveknek a munkakapcsolatát

latát nemcsak lehet, hanem kell is erősíteni. A jövő közhasznú feladatainak elvégzésében, azok meghatározásában a népfrentmozgalom, amely a lakosság minden tagját tömöríti, hathatósabban működhet közre.

A várospolitikai tevékenység kapcsán került szóba a műemlékvédelmi bizottságok munkája. Ez értékes, hasznos, többször azonban — helytelenül — nem igazi műemlékeket védenek, s ezáltal nehezítik egy adott városrész vagy utca rendezését.

Akormányjogi kötelesség a tanácsok munkájának segítése. Jónéhányszor előfordul azonban, hogy a tanácsok szakigazgatási szervei a tanács tagjaitól kérdező bejelentését akkor sem intézik el, amikor az lehetséges. Ezen változtatni kell. Ugyanakkor azonban őszintén meg kell mondani a lakosoknak, hogy mind az országnak, mind a városoknak az anyagi lehetőségei végesek, s a jogos kérések így fokról fokra, sürgősségi sorrendben valószínűsíthetők meg.

A tanács tagi beszámolókat tartalmazó, látogatottságának javítása is a feladatok közé tartozik. A tanács tagi beszámolókon a lakosság találkozik képviselőivel. Ez fontos, s ezért nagyobb gondot kell rá fordítani. A tanács állandó bizottságoknak nemcsak segíteniük kell a tanács szakigazgatási szerveinek munkáját, hanem joguk az ellenőrzés is.

A tanácskozás Hofgesang Péter zárszavával ért véget.

A társadalmi bíróságok szerepe

Ülést tartott az SZMT Csongrád megyei Tanácsának elnöksége

A második negyedévi termelési tanácskozásokon Csongrád megye üzemében is újjáválasztják a társadalmi bíróságokat. Az ezzel kapcsolatos szakszervezeti munkáról, általában az üzem társadalmi bíróságok tevékenységéről tanácskozott szerdai ülésén a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának elnöksége. Az

SZMT közgazdasági bizottságának jelentését Hajas László, a bizottság elnöke terjesztette elő. A vitában mint meghívottak felszólaltak dr. Pozsgai Zoltán megyei főügyész és dr. Simon László, a megyei bíróság elnöke is.

A jelentés 22 üzem társadalmi bírósága tevékenységének vizsgálatát összegezte. A vizsgálatban részt vettek a szakmák megyei bizottságának aktívai, s a megyei főügyésznek képviselői is. Az elnökség a társadalmi bíróságok hálózatainak gyarapodásáról megállapította, hogy az 1963 első negyedévi 117-tel szemben ma már 147 üzemben van társadalmi bíróság. Tisztségviselőinek száma Csongrád megyében ma már eléri az 1750-et.

A beszámoló és a vitában felszólalók is megállapították, hogy a társadalmi bíróságok egyre több ügyben tárgyalnak, noha egyes vállalatok igazgatói, szakszervezeti bizottságai — bár ezt az üzem fegyelmi helyzete igényli — nem kellő gondossággal választják ki a társadalmi bíróság tárgyalására legalkalmasabb ügyeket. A Minőségi Cipőgyár szegedi üzemében például az egyik dolgozó munka közben bosszúból társához dobott egy munkadarabot és komoly sérülést okozott. Ugyanígy az egyik munka-vezető italozás miatt távol maradt munkahelyétől. A rossz példát követve a munkások is vittek be szeszest italt munkahelyükre. A gyáregység igazgatója fegyelmi elé állította a vétkeket. Bizonyára hatékonyabb lett volna az eljárás, ha társadalmi bíróság elé utalták az ügyet. A 10-es sz. AKÖV igazgatója tavaly 286 esetben szabott ki fegyelmi büntetést és csak 7 esetben tárgyalta társadalmi bíróság előtt.

Üzemeinkben általában az igazgató és a szakszervezeti bizottság egyetértésével

utalják a különböző ügyeket a társadalmi bíróság elé. Néhány helyen tapasztalható, hogy nem hallgatják meg a műhelybizottság, vagy az eljárás alá vont személy szakszervezeti bizalmiját.

A korábbi vizsgálatok során általános tapasztalat volt, hogy a vezető beosztású dolgozók fegyelmi ügyében rendszerint csak az igazgató járt el. Most a megvizsgált üzemekben 12 vezető beosztású dolgozó ügyében döntött a társadalmi bíróság.

Csongrád megyében az ügyesség 24 üzemben vizsgálta felül a társadalmi bíróság munkáját és képviselői 94 esetben vettek részt tárgyalásokon. Több alkalommal konzultáltak az ügyek előkészítésében, gyarapították a bíróság tagjainak jogi ismereteit. Külön kiemelte az elnökség a szegedi városi, járási ügyesség tevékenységét, amelynek képviselői 48 esetben vettek részt tárgyalásokon.

A területileg illetékes bíróságok az ügyességekhez hasonlóan segítik, támogatják a társadalmi bíróságok munkáját. A vállalati jogtanácsosok is tanúsítják segítő-készségüket.

Az elnökség elismerését fejezte ki a megyei főügyésznek és a megyei bíróságnak a társadalmi bíróságok munkáját segítő tevékenységéért, majd meghallgatta a felnőttoktatás fejlesztése érdekében végzett szakszervezeti munka tapasztalatairól szóló tájékoztató jelentést, amelyet Ókrós János, a Pedagógus Szakszervezet megyei titkára terjesztett elő. Végül Tombácz Sándor, a 10-es számú AKÖV szakszervezeti bizottságának titkára tájékoztatta az elnökséget a gépjárművezetők, szállító-és rakodómunkások bérét szabályozó rendelkezések végrehajtásának tapasztalatairól.

Egyszerű ez

Nem új e kétszavas cím, s nem is újságciikk, hanem egy szép József Attila vers címeként találkozottam vele első ízben, közel harminc évvel ezelőtt. Most viszont újságciikkben írottak visszhangjaként munkásoktól hallottam újra, érezve e két szó jelentésének szépségét, nemcsak a szójáték nagyszerűségét. Szöveggyáriak, ahol tavaly néhány százalékkal csökkent az első osztályú áruk részaránya, kérdezték a ruhaműveletről, ahol viszont egyes termékek 98—99 százaléka éri el az I. osztályú minősítést: hogyan csinálták? A választ tömörítették a két szóba: egyszerű ez.

Ugyancsak a Szegedi Ruhagyárban olvastam egy szocialista brigád feljegyzéseiben, vállalásaiban e megállapítás magyarázatát: úgy dolgozunk, hogy minden a miénk. Egyszerű ez. Minden a miénk... — morzsolgatom a szavakat, amelyek talán sokszor elhangzottak már termelési tanácskozásokon, párt- és szakszervezeti taggyűléseken az utóbbi húsz évben. Szerintem mégsem váltak frázissá, mert ez az alapigazság, dolgozó népünk gazdagodásának, az emberek anyagi és kulturális felemelkedésének az alapja. Ugy is mondhatnánk: talaj, amelyen éppen az emberek maguknak, mindannyiunknak a társadalom érdekében kifejtett tevékenységükkel termelnek, jobb minőségű munkájukkal teremtik meg a felemelkedést, az egyéni érvényesülést. Ha ez így leírva, vagy a ruhaműveletről kimondva egyszerűnek tűnik is, szép, nagyszerű cselekedet.

Nagyszerű, felemelő érzés látni, hogy a felszabadulásunk 20. évfordulója tiszteletére kezdeményezett munkaversenyben miként fűti a szocialista címért küzdő brigádok tetteit a jobb minőségű áru termelésében gyártásának törekvése, akarata. Mindez abból a felismerésből fakad, hogy a célok, a feladatok, melyeket a párt decemberi és márciusi határozatait, népgazdasági tervünk idej feladatai a dolgozók elé tűztek, „szinkronban” vannak. Hogy a munkások vágyai, reményei fokozatosan párosulnak meggyőződésükkel. Tudjuk, érezzük, hogy a kimondott szavak egyre jobban összhangban vannak a feltételekkel. Ha azt mondjuk, hogy teremtünk többet, jobbat, s ez megvalósul, akkor valóban ennek arányában erősödik, gyarapodik társadalmunk, benne az egyes ember élete is.

Az üzemi dolgozók nagy szakmai érdeklődése, teniakarása nyilvánul meg abban, hogy újabb s újabb vállalatokat tesznek a párt határozatainak megvalósításáért. Legtöbb helyen nemcsak értik azt, amit a kormány ez évi népgazdasági tervünkben a dolgozók elé tárt, hanem ennek megfelelően igyekeznek meg is valósítani. A határozat szerint: „Az iparban a minőségi mutatók nem javultak kellő mértékben, nem nőtt megfelelően a munka szervezetsége, a termelési terv teljesítése, a tervezettnél nagyobb létszám és bér, valamint több túlóra igénybevétele történt. Nem a tervezett mértékben csökkent a fájlagos anyagfelhasználás és a költségint”. — Erre mutatott rá a Központi Statisztikai Hivatal Csongrád megyei igazgatóságának néhány napja kiadott összefoglaló jelentése is; a Rostri-készítő Vállalat termékei, minőségi mutatóinak alakulása következtében a minőségi romlás 1963-hoz viszonyítva több mint 6 millió forint árbevétel kiesést okozott a vállalatnak 1964-ben. Jóllehet, ebbe belejátszott az időjárás is, aligha mondhatjuk ugyanezt el a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalatnál tapasztaltakról, ahol az első osztályú áruk részaránya a korábbinál alacsonyabb, s a MERT nem vett át 40 ezer négyzetméter ponyvát szövés hibák és a megengedettnél nagyobb kiterjedésű és gépi kivárrási helyek miatt. Igaz, hogy ezt az árut is értékesítették, de az ilyen eladásra aligha mondhatjuk, hogy egyszerű és még kevésbé azt, hogy nagyszerű.

Már régen túl szállt határainkon a szalámi, a paprika, a cipő s a kenderáru hírneve is —, hogy csak a legismertebbeket említsük. Azóta közkedvelt külföldön a szegedi ecset- és seprű, a hangszer, s újabban a levespor is. Ott lesz sok szegedi vállalat terméke a Budapesti Nemzetközi Vásáron is; hirdette, hogy városunk üzemei is jelentős helyet foglalnak el az exportáló vállalatok körében, termékeik megítélik a mércét, versenyképesek a világpiacra. A pamutipar mintegy 50 százalékat pl. a Pamutnyomóipari Vállalat termékei adják. A bemutatásra kerülő henger- és filmművelet áruk alapanyagát a többi testvérüzemmel együtt a szegedi textil-művek is gyártja. Ezért hárul nagy felelősség nemcsak a már készterméket exportáló, hanem sok más félkész, vagy alapanyagot gyártó üzem dolgozóira is.

A lelkiismeretes, gondos, jóminőségű munka nálunk természetesen nemcsak exportkérdés, hanem társadalmi ügy. A minőség összetett, komplex fogalom, amely a termék tartósságán kívül magában foglalja csomagolását, tetszetős formáját, korszerűségét és súlyát is. Nemcsak a külföldi megrendelő részére gyártott áruk jóminőségét kérjük számon, hanem a hazai fogyasztóknak is. Mert nem szólom az, hogy az emberek vágya és törekvése: jobban, szebben élni. Ehhez azonban nemcsak arra van szükség, hogy a tervelődés és a párt határozat szerint például az ipari termelés emelkedés nagyobb része, 70 százaléka származzék a termelési növekedéséből, hanem jóminőségű áru is. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy az első negyedévben Szegeden a termelés-növekedés 100 százaléka származott a termelési növekedéséből. Erre is azt mondhatjuk, ez jó dolog, s talán vannak, akik azt mondják, egyszerű dolog. De az már nem, hogy néhány helyen a vártnál gyengébb az első osztályú áruk részaránya, és növekedett a selejt.

Az exportpiacon a minőség az eladhatóság kritériuma. Idehaza is elsősorban a szebbet, a jobbat, az olcsóbbat vásárolják az emberek. S emellett a fogyasztóknak anyagi megtakarítást is hoz, ha nemcsak tetszetős, hanem tartós ruhát, cipőt, fogyasztási cikkeket vásárolhatnak. Az üzemeknek sem mindegy, hogy milyen gépet, félkész terméket, vagy alapanyagot kapnak. Hosszúéletű-e a gép, nem szorul-e idő előtt javításra.

A lelkiismeretes, gondos munka öröm a munkásnak, a vezetőnek, hasznát hajt a vállalatnak, az országnak, s nem utolsósorban ettől függ a szegedi gyártmányok rangja és becsülete is. Idéztem a közel harminc éve megjelent vers címét, s most a versből is idézek egy sort: „Vonaton jár az idő, gépből csínált madarat, egyszerű ez — a gyalogos elmarad”. Ma már nem vonaton jár az idő, hanem rakétán repül. Lépest tartani ezzel a szárnyaló idővel az iparban is egyet jelent a párt- és a kormányhatározatokban megjelölt feladatok élveztésével. E határozatokban, tervekben pedig összefoglalóan benne vannak óhajaink, reményeink: éppen ezért e feladatok megvalósítása mindenkitől becsületos, tudatos helytállást követel. Egyszerű ez.

NAGY PÁL